

NOVINE

Političen list za Prekmurske Slovence.

: : Prihaja vsako nedelo. : :

Cena Novin je na letošnje leto brez Marijinoga Lista i kalendara Srca Jezušovoga 6 K, s tema pa 10 K.

Krščanska politika.

Politika je gospočka huntentarija, pravi poljski pregovor. Nekaj resnice je v toj trditvi, posebne če mislimo na politiko, štera stoji na šajtravih nogah. Šajtrave imenujemo tiste noge pri politiki, štere ne nosijo krščanskih pravic. Vednako samo krščanska politika stoji.

A kaj je politika i kda je krščanska. Pač »politika« izvira iz grčke »polis«, štera pomeni mesto, varaš. Politika bi potem pomenila ravnanje tistih krajin, kje ljudje prebivajo. Te pokrajine pa, kde ljudje prebivajo, so vekše ali menjše i se imenujejo države (öllum). Državo ravna politika. Kakša je politika takša je država. Če je politika pravična, je država v dobrem stani, če je politika krivična, ječi država. Državo tvorijo naime živa bitja, čüteća srca, razumne duše. Tem se godi krivica, če je politika krivična.

Kda je pa politika krivična? Če politiki iščejo sami sebé. Če je politik, naj je te že poslanec, minister, profesor, delavec, kmet ali štokoli, če je, pravim, politik toga namena, naj zagotovi sebi čast, peneze, dobro službo, za državljane se pa brigati njem je deveta skrb, je krivičen politik, njegova politika škodi celoj državi.

Politika mora biti nesebična. To je iskati mora samo i jedina ljudski blagor, blaženstvo ljudstva. Če se to ne išče, je politik izcecevalec, pijajca svojih sodržavljanov, je včelak, šteri v koši samo med ceca a ne zleti pa niednok ne ž njega, da bi ga prineso.

Če državo zato takši ljudje ravnaajo, šteri niti ne vejo, kaj je nesebičnost, ne more njihovo ravnanje hasniti, nego mora škoditi. Glejmo en zgled iz življenja naših občin. Vsaka občina ma župana, šteri do rok prijme dohodke cele občine. Če te župan ne pozna nesebičnosti, nego je sebičen, to je sebé, svoj žep išče, te de občina vsikdar menje dohodkov

mela i vsikdar več potrošov, te de v njej vsikdar več nezadovoljnih kak zadovoljnih veščanov, bo šla dol i ne gor, rakovo pot de hodila. Kaj briga takšega župana blagor občine? Kaj ga tere sirote nevolja? On bo iskao samo sebe, pio i jo de na stroške občine, dohodke njene sebi v žep devao, občinska vrednost: mostovi, šole i. t. d. de se pa tak dalje sušilo kak prle. —

Iče te župan v dügoj osebi nad večimi občinami, pravimo nad vsemi občinami države raztegne kak minister svojo sebično ravnanje, de se vsem občinam tak godilo kak imenuvanaj ednoj, to je šla de cela država rakovo pot: nazaj i ne naprej. Politika, štera išče lastni hasek, je smrt za državo. I politika, štera svoj hasek išče, je vsaka, štera je konči v dühi ne krščanska. Od stvorjenja sveta koliko držav, velikanskih držav je cvelo! In zdaj? Vnogim niti imena ne vemo. Politika njihovih voditelov je bila sebična, zato so prišle ž njimi vred. Zgodovina nam svedoči, kak trdno so stale grčka, rimska, kaldejska itd. države, dokeč so vzgajale politiko iskajočo blaženstvo državljanov i ne svojo. Čeravno so poganske bile te države, da so meli v sebi düha krščanstva: nesebičnost, ostale so. A kak so toga stirale, propadnole, poginole so.

Podlaga države je krščanska politika. Kristušov navuk i njegove jakosti so večna tla. Ki na drugi fundament zida na pesek zika. Glejte Matercerkev. To je Kristušova država, sloni na njegovom nauki i njegovom življenji. Dvejezero let stoji že, čeravno je vsikdar preganjena. Koliko držav je prešlo v teh dvejezero letih? Ona je ostala i bo do konca sveta i ž njov vred ostane tüdi tista država, štera na njenom krili bo iskala zavetje.

Država, štera je sovražna Matercerkvi, sama sebi koplje grob. Boljševizem, te peklenski sovražnik njeni je sam sebe vničo. Kje ne fundamenta, tüdi ne obstanka.

Krčme.

Dobre krčme so potrebne, nepoštene pa nesmejo biti. Dobre so tiste, štere greh branijo, slabe so pa tiste, štere dobro rušijo, greh pa zidajo. To smo dozday pisali. Omenili smo še, da so dobre krčme vredne i potrebne naše pomoči, slabe pa moro dobre postati i se vse v edno društvo spraviti. To društvo naj bi ustanovili dobri krčmarje, smo tam povdarjali i njim tüdi narisali dužnosti.

Zdaj še ednok spregovorimo od toga predmeta. H krčmarom se obrnemo z prošnjov i svetom (tanačom). Prošnja meri na to, da ustanovijo to društvo, svet pa na to, »kakda«.

Prošimo kratko i jednato. Prosimo v imeni Boga, ki je storitelj i sodnik vseh nas, krčmare, naj si ne vzemejo na dušo odgovornosti, da bi zavoljo njihove krčme samo en človek postao božji razžalivec — pobijavec svoje družine i spaka drugih. Prosimo je, naj ne dovolijo, da bi se zavoljo njihove krčme samo edna sveta meša, edna predga, edna pobožnost opüstila. Greh namreč neskončno žali, sv. meša, predga i drugo dobro delo pa hvali Boga. Zato prosimo v njegovom imeni, to je on sam prosi vas, krčmarje, na to. Te njegove prošnje je pa nemožeće spolniti, če neste zdrženi, neste si složni.

Zdržiti se morate. Kakda? Mi bi to le svetovali. Naj eden zmed vas da en sestanek narediti, na stero ga bi potem pozovo svoje tovarše. Vabilo »Novine« brezplačno objavijo. Na tom sestanki si svoje zadeve dobro pogučite, pretrosite i končno sklenete, da se zdržite v eno društvo, štero si za dužnost bo štele zdržati tiste točke, štere smo že omenili. To društvo date potem po svecokoj oblasti potrditi i jo naznanite tüdi cerkveni oblasti, štera z veseljom bo šla Vam na roko v vsakoj zadevi.

To je edna pot. Ta druga je pa samo cerkvena. Drúštvo bi imelo namreč samo cerkveno lice i bi se kak cerkveno drúštvo dalo potrditi. V te namen pa bi si mogli z svojimi duhovniki pogovoriti, da bi vam oni svoje mnenje, svoje želje povedali.

Vse eno naj bo to že tak ali etak, naj samo bo. Krčme trgajo jezere z naročja božjega Zveličara, je sirotijo, je v beteg spravljajo i nakladajo strašne odgovornosti na dušo krčmarom, staršom, duhovnikom i učitelom, a največje pa li krčmarom samim. Tü se nekaj mora delati, tü se nekaj mora predrügačiti. Začnejo pa naj tisti z delom, na šterih ramah največ leži, krčmarje i stariše. Tem mi menjše odgovornosti, ki smo dozdaj itak kazoli na nevarnosti krčem, duhovniki i učitelje, drage volje bomo pomagali, da zmagajo naša krščanska načela, da bomo meli krščanske krčme, v šterih de se pravica krepila, širila, — krivica pa menjšala, trebila. — V te namen vam ponüjamo, krčmarje, roko, vzemite jo.

Orli v Prekmurju.

Veseli odvečarek, šteroga so črensovki Orli napovedali za nedelo 21. avg. odvečara, se je obednem spremeno v velikansko orlovsko slavje. Prvikrat so obisbali bratje brate v rešenom Prekmurju. Pri Brodi na G. Bistrici so čakali vozniki s cvetjom okinčanimi kolami. Bratje so se prepeljali v pol 2. vöri na slovenska prekmurska tla i korakali skoz slavalok, tü so pa seli na deseta kola. Bili so gostje iz Maribora — brat načelnik Tratnik z dvema bratoma. Lotmerški orlovski odsek je bio z načelnikom bratom Novakom po svo-

jih 27 kotrigah zastopani. Iz Središča je bilo 10 bratov. S seboj so pipe-ljali godbo, ki se je vsedla na prva kola. Celi red se je začno premikati med hišami Gornje in Srednje Bistrice. Neštevilna množica je pozdravljala brate, vmes je pa igrala godba. Cela kolona se je peljala na D. Bistrico. Pri vhodi v ves je čakala več sto ljudi broječa množica, štera je na ves glas pozdravljala brate v rdeči robačaj in šikani kapicaj, šteri so kak cvetlice sedeli na kolah — godba je pa igrala. Tu je celi sprevod henjao. Načelnik Novak je meo pozdravni govor. Skoz po vesi so bile vulice na obeh straneh z vejom pa cvetjom okinčane, iz okenj so visele narodne zastavice. Posestnik Žabot Andraž je postavo pred svojo hišo lepi slavalok. Bratje Orli so bili iznenadeni nad slovestnostjo. Iz Črensovec je prišlo več sto ljudi proti. Tudi prekmurski legionari s svojo zastavo so prišli naproti brate pozdravit. Gostje so stopili s kol ter korakalik cerkvi, de je bila zbrana jerozejezna množica od blizu i daleč, mladina pa starčki. Na ograjenom prostori poleg cerkve, de je prvokrat plapolala narodna slovenska zastava, so nastopili telovadci. Preč. g. župnik Klekl je zbranomi ljudstvi razložo orlovsko organizacijo, štera je ne nikaj drugo kako popuno spoznavanje Kristusovega navuka v praktičnom, domačem življenji. Pozdravo je goste i jim obljubo, da jih bo naša mladina v tom tali kak najbolje posnemala. Na pozdrav je odgovoro načelnik Novak, šteri je z ognjevitimi rečmi potrdno reči č. g. Klekla, — ka je ne življenski namen Orla hoditi okoli samo v rdečih robačajh,

liki pravo katoličansko življenje. Po govori je nastopila mladenka v narodni noši, štera je prišla šče z ednov pajdišicov skupno z brati Orli pozdravit svoje sestre Prekmurke. Njeni odločilni nastop in izrazita deklamacija je bila jako dobro gor zeta. Nato so telovadci po rajalnom pohodi nastopili k prostim vajam. Vse jako dobro izpelano. Sledila je telovadba na drogi. Gledalci posameznim telovadcom burno ploskali. Po končanom nastopi Orlov, šteri je poudrugo vöro trpo, se je množica deloma zavoljo preteče nevihte razišla, drugi pa so šli k predstavi, štero so napravili domači prekmurski dijaki. Po telesnom pokrepčili so bratje zapustili Prekmurje. Doživeli so den kak so ga malokde. Kak zmagovalci so korakali in se vozili po prekmurskom poli. Zaistino — kak zmagovalci na zvüna, šče bole pa znotra. Orlovska misel, prapor naših Orlov, se je z gnješnjim dnevom posadila v zdrava prekmurska srca.

Ne bo dugo bo zaplapolo orlovski prapor po celom Prekmurju. Pred nekaj tjedni je spadnola prva reč od orlovske organizacije na Prekmurje. Naši dečki so izražali sakši den želo po organizaciji. Žela se jim je spunila v tork, 23. avg., da se je ustanovil prvi orlovski odsek v črensovski fari. Zglasilo se pa že telko dečkov, ka de trbelo za sakšo občino ustanoviti pozoseb odsek. — Bog nam pomagaj — delo de napredüvalo!

Politični pregled.

Vogrsko. Ministrski predsednik Friedrich je izjavo, da ne bo pri-

Podlistek.

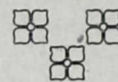
Od živali.

Narodna.

Ednok so v logi bili pes, pa vuk, pa medved, pa oroslan, pa divji brav. Te se je pa zgodilo, ka so lačni postali, pa so si pogučavali, ka bi jeli. Pes je jako stráh bio, če bi njega jeli, zato je pravo, ka njim on prinese edno svinjo. Resan je šo krej od ovih, pa je za'n časek samo prignao edno svinjo. Z zobmi jo je za vüha držao, z repom jo je pa čejsao, pa jo je tak gnao v log. To svinjo so te ovi bujli, pa so si jo razdelili, psa so pa krej stivali, pa so njemi nikaj nej dali. Pes se njim je nato popreto, ka de je tožo, pa je šo v vesnico, pa je s sebov vzeo kokota pa recaka, pa gosaka, pa mačaka. Ovi so se pa v tistom časi najeli, pa so se te sposkrili: divji brav v listje, medved na bükev, oroslan, pa vuk pa v grm. Te so pa vuk, pa oroslan, pa divji brav pitali medveda, šteri

je najdele vido, či že što ide. Pitali so ga oprvim, te je šče nišče nej šo; pitali so ga drugoč, pa tüdi šče nišče; gda so ga pa tretjikrat pitali, te njim je pa pravo, ka že idejo. Najnaprej ide tisti, ka glavnik ma na glavi. Drugi je pa mali, pa debeli. Tretji je na dugih nogaj, pa jako droben šinjek ma. Štrti je pa takši, ka štiri noge ma, debelo glavo, pa žrd vleče za sebov. Prvi prej kriči: štotototo? drugi pa: vsevsevsevse; tretji: na gauge je! na gauge je! štrti je pa tiho; tisti nikaj ne pravi. Divji brav je nato pravo, ka se ovih vseh nej treba bojati, samo štrtoga. Gda so prišli pes, recak, gosak pa maček v log, so šče pou svinje našli, vuka, pa brava, pa oroslan, pa medveda je pa nindri nej bilo videti. Te je pa tam nej daleč od ognja bio küp listja, pa se je v njem nekaj gibalo. Maček je mislo, ka je podgan, zato je skočo gor na küp, pa je škrample divjemi bravi v hrbet zasekao. Divji brav se je pa prestrašo, zato je skočo na bükev, ge je medved bio. Medved si je zdaj mislo, ka gda močnešega ovlada, ka te pa na-njega red pride,

zato se je püsto dol v grm na vuka pa na oroslana, pa njima je skoro vse tace spotro, Vsi, ki so mogli, so nato odbežali, samo maček je ostao, pa se je gostio s pečenkov, ka so nahali vuk, divji brav, medved pa oroslan.



Raznešeni tören.

Narodna.

Ednok se je rodilo edno dete, pa so prišle sojence, ka bi njemi osodile, kakšo smrt more gor vzeti. Oča je pa skriva poslušao, ka so sojenice sodile, pa je čüo, ka toga dečaka — dečak je bio, ka se je rodio — grojnska strela buje, gda de osemnajset let star.

Oča je zavolo toga vsikdar jako žalosten bio. Dečak je pa gor raseo, se zošolao, pa gda je osemnajset let star bio, je pitao ednok očo:

— Oča, zakaj pa vi ste vsikdar tak žalostni?

püsto v kabinet, kak antanta zahteva, niednoga socialističnoga ministra. — Glasi se, da je antanta priznala Friedrichovo vlado i da se bo ž njov pogajala za mir. — Kun Bela je v štirih mesecah več kak dvanajset milijardov koron zapravo i vmoriti dao do desetjezero ljudi. — Ljudstvo je iz boljševikov do 15 jezer dozdej skončalo. — Rumuni so pripoznali zahteve antante, zapustijo Budimpešto i predstavijo protokol o vseh iz Mažarske odnešenih reči pred komisijo. A vupajo se, da njim ne bo trbelo ničesa. vrnoti. — Na Vogrskem je odredjena rekvizicija zrnja ravnotak kak lani, od šestnajst let više se neha 20 K na en mesec, na 16 let više pa 16 kil na edno osebo. Odati se samo družbi sme za vojni pov, kak je za časa boja bilo v našem kraji. — Angleži so vložili štiri milijarde na Vogrsko i spokupili vse fabrike, kje so strlivo delali. — Vogrska vlada je dovolila, da vogrski častniki smejo v Prekmurji ostati i obljubo vernoga službovanja položiti, ne pa prisega. To ide na sodnike, fiskališe itd.

Italija. Italijanski vstaši so v Dalmaciji zasedli mesto Trogir i bi radi celo Dalmacijo. Proti puntarom bo nastopila cela antanta. Zavoljo puntarije na Reki bo moglo ministerstvo odstopiti.

Avstrija. Tirolci protestirajo proti mirovnoj pogodbi. V Beči ravnajo socialnidemokrati, Kun Bela hodi prosto i agitira za boljševizem, šteri tla ma zopet pripravljena. — Železnice v Beči ne vozijo po mesti, nemajo premoga. Čehoslovaška v teh dnevih pomore Dunajčane iz nevole.

Oča njemi je odgovoro:

— E, sin moj, vej sam lejko žalosten! Gda boš ti osemnajset let vö star, te na tisti den te grojnska strela buje. To so ti osodile sojenice. Liki nikaj se ne boj! Jaz tebe toga oslobodim. Dam zozidati takši tören, ka de z samoga kamenja. V te tören te tisti dan notri zapremo, pa vse dolzadelamo, tak ka nede mogoče, ka bi grojnski kamen mogeo do tebe priti.

Sin pa je jako lepo proso očo:

— Oča, lepo vas prosim, takši okenček zato nahajte, ka bom jaz mogeo glavo vö porinoti, ka bi rad vido, odkod de se oblačilo.

Pomali je prišeo tisti den, ka je sin osemnajset let star bio. Oča ga je zaj v tören zapro, pa vse dolzadelao, samo eden mali okenček je nahao ge bi sin glavo vö porino pa gledao odkod de se oblačilo.

Gda se je začelo oblačiti, je oča od strahote odbežao domo, sin se je pa skoz okenčeka potegno, pa je odišeo na pole pod edno grüşko.

Čehoslovaška. Iz Sibirije se vrača domo 65 jezer Čehov. — 1 i 2 kronske banke so potegnene iz prometa i nove do izdane. — Tešenske premogovnike (kje se premog kopa) so kupili Angleži. Tü za tri mesece bo glasüvanje, po šterom se odloči, pripada le Tešen Čehoslovaški ali pa Poljski.

Ukrajina — Rusija. Iz Helringforsa se poroča: Ofenziva ruske severozahodne armade proti boljševikom se razvija proti Lugi. Pet boljševiških polkov (regementov) je bilo vničeni. Ruska severozahodna vlada dela z vsemi silami, da olejša pot svojoj vojski do Petrograda. Neprestano prihajajo ententni transporti, šteri dovažajo topove (štüke), puške, strlivo. — Angleško vojno ministrstvo javi, da so čete generala Denjikina dobile veliko zmago nad boljševiki i zavzele mesto Kursk. — Kijev majo zopet naši. Boljševiki do se mogli v kratkom obrniti proti močvirji v Polesji. — Mihael nadvojvoda, brat vmorjenoga cara se nahaja v glavnem stani admirala Kolčaka i dela za to, da bi prišo na carski tron.

✪ ————— ✪
✪ **G l a s i .** ✪
✪ ————— ✪

Za potüvanje po železnici iz Špilja proti Ljutomeri (Lotmerki) je potrebna izkaznica brez slike (fotografije) štero da komisarijat, a podpisati pa mora to izkaznico poveljništvo dravske divizije.

Protizidovski list. V Osjeki bodo izdali i po ceni odavali list, šteri bo pisao proti židovom.

Tam je na gola kolena poklekno pa tak molo Boga, naj ga gospodni Bog tisti den oslobodi smrti.

Oblacje so že te prišli do törna. Ednok se je samo naskriž zblisnolo, pa je strela vdarila v tören pa ga je vse raznesla, tak ka se je nanič poznalo nej, ge je bio. Sin je pa ostao živ pod grüşkov.

Gda je grmlajca minola, je oča šo gledat, ka se je zgodilo. Tören je najšeo vse raznešeni tak, ka se je nanč poznalo nej, ge je stao.

Oča se je nato jako začao nevolivati:

— Bog moj dragi, zaj nemam nej sinü pa nej törna.

Šo je zato jako žalosten domo.

Gda je domo prišeo, je sinü doma najšeo. Bio živ pa je pravo oči:

— Oča, jaz sam bole čeden bio kak vi. Tam sam pod grüşkov Boga molo, pa me je Bog oslobodo smrti; če bi pa ostao v törni, kak ste vi šteli, te bi me pa raznesla grojnska strela.

Pred Bogom se človek zaman skrivle.

Stavke. Stavkali (štrajkali) so te dni: v Zagrebi stavci (štamparje), v Ameriki 280 jezer jeklarov (jekla, ocel obdelavajo) na Francoskem 600 jezer delavcov v Nemčiji pa mornarje. — Vse se postavlja, samo kmet dela, pa bi on li ne dobo svojih pravic?

Zagreb je küpo v Čehoslovaški 80 vagonov premoga i 40 vagonov sladkorja (cukra). Cena cukra tam je 5 K 50 fil. češke vrednosti, naše pa 9—10 K po kili.

Razbojniško četo so vlovili v Subotici, štera je celo okolico v strahi mela. Roparski glavar podnarednik Grujič je ubit, njegov glavni pomočnik težko ranjen, ostali roparje pa vlovljeni.

Visoka kazen (kaštiga). Italijan Ivan Burbo je brez dovoljenja spravo v Belgrad 500 jezer kil petroleja. Petrolej je zaplenjen, Burba pa plača 2 milijona i 700 jezer dinarev kaštige.

Bogata letina je v jüžnoj Ruski. Ententine ladje so z oblekov i črevlji priplavale v odeško pristanišče, da izmenijo svoje blago z zrnjom.

Rumunski prestolonaslednik, koga so kaštigali, da si je ne vzeo iz kraljevske družine žene, je stopo v socialno-demokratsko stranko i šče postati poslanik. Norci so pač na sveti.

Umro je v Ljubljani najstarejši i najboljši slovenski gledališki umetnik (v teatri špilao) Ignacij Borštnik.

Ogenj. Na otoki Marain pri Archangelskom i v Kristianiji, glavnem mestu Norveške je gorelo več dni. Kvar znaša stomilijone.

Most prek Müre. Deputacija je hodila v Ljubljani zavoljo mosta prek Müre. Odgovor je dobila, da pride vojaštvo iz Koroškoga pa popravi poti do brodov i napravi dva veliki-va broda, da bodo še automobili lahko po njima prek vozili. — I če Müra zmrzne? Kje de pa te automobil vozo? Za prvo silo je zaistino zadosten brod, a občinstvo s tem zadovoljno ne more biti. Most je jedina pomoč, konči eden most na Gornjem Prekmurji na Petancih, eden pa na Dolnjem v Dokležovji, ali na Bistrici. Najlepši prevoz do Müre ma Srednja Bistrica. Tü je gladka pot i ne treba niednoga mosta delati pred Mürov, samo skoz nje, indi je pa dosta strüg, pa drugi kraj Müre je tüdi sam brodec, trdna tla. Odtod je poleg toga še vednaka zveza z Ljutomerom. — Naj vlada dovoli, da se društvo osnovi, štero most zazida, pa je pitanje rešeno. Če brod plačujemo, most tüdi lahko plačamo. — I kda se izplača, se lahko izroči državi i bo prost prehod brez mostnine za vsakoga. V Dokležovji pa se z železnicov bo most delao. Ali pa tam lesenoga i železniškoga na Bistrici. To bi še boljše bilo.

Zveza Prekmurja z Mariborom. Kakor se nam piše, bo kmalu vozil

med Mariborom in Radgono avtomobil, ki bo vozil pošto in potnike. Avtomobil (po slovensko samodrč) bo vozil vsak dan zjutraj zarano iz Maribora in sicer na tej li poti: Sv. Marjeta na Pesnici, Sv. Lenart v Slov. goricah, Sv. Trojica v Slov. gor., Radgona. Nazaji z Radgone bo vozil popoldne ob 4. uri. Na avtomobilu bo imelo prostora 12—15 oseb.

Cerkveno.

Nemški škofi (püşpeki) so se zbrali v Tuldi pa tu izdali skupni pastirski list, v šterom tolažijo svoje vernike. Med tolažbov se čte tudi to opominanje: »Mir med narodi ne bo boljši, dokeč se ne poboljšajo narodi in narodi se ne bodo poboljšali, če ljudje ne postano pali pravi krščeniki.«

Slovenski socialnodemokratični list »Naprej« piše proti veri, proti oltarskomi svetsvi, norčuje se iz vsega, kaj je svetoga. Piše, da to nema podlage, da bi se krüh i vino spremenilo v Kristusovo telo i krv, da so svetniki itd. V njihovom srci, zaistino to nema podlage, da kje se Kristus, te najboljši prijatelj sirot sovraži, tam njegova vera nej doma. — Krščeniki pazite, da se lista »Naprej« ne teknete! Ki se z Kristusa norčavi, je naš največši sovražnik, njegove stranke (part) niti ne poglednemo. Dobro znamo, nej smo pozabili, iz socialne demokratične stranke se je rodila roparska banda boljševikov.

Na Češkom preganjajo Matercerkev. Cerkve, kloštre zapirajo i spreminjajo v svecke prostore. Zaistino kakši začetek ma nova država, takši konec bo mela tudi. Za časa sv. Vaclava je tudi tar delala, pa je prepadnola i vendar se ne vči.

Nedela po Risalih 17. Bože poti so v resnici čudovitne, nego njegovo neskončno smilenje do ljudi je pa tudi neizmerno. Gospodni Bog, ki poleg reči svetoga pisma ne žele smrti grešnika, nego naj se spokori, pa naj žive, vabi k sebi grešnike na razne načine.

Za časa francoske reberije je živo v mesti Lion eden človek, šteri je že davno zgübo vero. Natelko je bio vtopleni v nasladnosti sveta, ka se je ogibao vsega, ka bi ga vtegnolo opominati na vero. Te pomilüvanja vreden človek se je ednok na ulici srečau z ednim duhovnikom, šteri je neso zadnjo Popotnico nekomi betežniki. V zadregi je bio zdaj te človek, pa njemi je na misel prišlo, ka bi se konči z olikanosti spodobilo, ka bi vzeo krščak z glave. Da

njemi je pa to bilo na težavo, zato se je šteo ogniti duhovnika, pa se je obrno v edno stransko vulico. Nego čüdno, duhovnika je tudi ta pelala pot, pa je šo za pobegnjencom. Zdaj je bio pobegnjenec ešče v vekšaj zadregi, pa se je obrno v edno drugo vulico, nego duhovnik je tudi mogeo iti ravno v to vulico. V toj vulici so bila odpreta edna vrata. Pobegnjenec je hitro šo notri nad ta vrata ka bi se tak oslobodo duhovnika. Pa ka se je zgodilo? Betežnik je bio ravno v toj hiži, kama se je on šteo skriti, pa je komaj stopo notri, je vido, ka duhovnik ide poleg njega s svestvom, šteroga se je on vsakojacki šteo ogniti. Nego zdaj se ga je že doteknola boža milošča, pa je etak pravo proti sebi:

»Kak je to? Jaz bežim pred Bogom, on pa za menov. Ne! Gospod, neščem ti več proti stati! Ne bom duže neveren, nego veren do konca svojega življenja«. Na drugi den se je spovedao s svojih grehov, pa je začno novo, pobožno življenje, štero je nadaljavač do poskradnje vüre.

Glejte, dober paster je šo za svojo zgübljenov ovcov, pa jo je šče za časa pripelo nazaj v ovčarnico. Sama ljübezén je On, zato zapovedava, naj ga všče vsega ljübiamo.

Pastirski list somboteljskoga škofa. Somboteljski püşpek, grof Mikeš Janoš so dva pastirska lista izdali, ednoga na svoje duhovnike, drugoga na vernike. Naše Prekmurje spada pod njihovo oblast, zato objavimo tidva pastirska lista konci po vsebini.

V listi na duhovnike je na kratki to povedano: Skoro pol leta sem bio v vozi, daleč v teli ali blizu pri vas v düši. Do suz so me večkrat genola poročila, štera sem dobo v temnico od stanovitnosti svoje duhovščine v obema županijama: v Železnoj i Zalavskoj. Viher je mimo, ne pa nevole. Življenje bo težavno a siromaško. A delati moramo. Nevarnost socialne dekmokracije je še zmerom pred vratni. Delati pa moramo po zgledi socialnih demokratov, to je malo gučati i tem več včiniti. Boljševizem nam pokaže, ka država socialnodemokratična ne more obstati. Čeravno so oni dosta zemeljskih dobrot delili svojim pristašom, da so njim vere ne dali, še jemali, so propadli, ne ravnajo več. Včimo se od njih. Pomagajmo ljudstvi, združimo ga v krščanski tabor, čte naj samo krščanske liste. Kde so prle protkrščanske časopise čteli, so odprli vrata pred boljševizmom, kje pa krščanske, so čisti od njega ostali. Vesnice so stanovitne bile, mesta (varoši) i trgi so spadnoli. Duhovniki v največjoj večini so bili stanovitni v groznom

preganjanji samo 1—2 so odstopili od svoje zvišene službe i se potopili v greh. Katoličanskih vučitelov večina je odstopila od krščanskih načel i pristopila k boljševikom, kaj več, mnogi izmed njih so postali ravno njihovi voditelji i mantralci, morilci zavednoga katoličanskoga ljudstva. Te vučitele ravnatok i kotrige šolskoga stolca, šteri so se zamazali z grintami boljševizma, na svojih verskih šolah ne bom trpo — za svoje duhovnike se pa bom skrbo, da bodo v prihodnjih sedmerih nevolnih letah znali shajati.

— Pastirski list, v šterom se višji pastir na svoje vernike, v prihodnjih številkah Novin v celoti objavimo.

Kmečka Zveza.

Kmečka zveza, zveza krščansko mislečih kmetov se je ustanovila v Lipovcih. Kotrig ma 80.

Shodi. Dnes 5. okt. bo shod na Cveni zaodvečara ob 2. — 19. okt. bo na Tišini predpoldnom, zaodvečara pa na Cankovi. Če vreme dopüsti, pride z g. Pušenjakom tudi »Orel« iz Ljutomera. — 26. okt. pri Sv. Sebeštjani. — 1. nov. pri Sv. Benediki. — 2. nov. pri Nedeli. — Če bi se kje ne moglo shod zvršiti, se bo oznanilo.

Slovenska kmečka Zveza je družba krščanskega slovenskega prebivalstva na kmetih. V njej se zbirajo vsi posestniki, najemniki, delavci, viničari, rokodelci in izobraženci na deželi. Slovenska Kmečka Zveza hoče združiti vse slovensko ljudstvo v pravi tabor. Ona se bori proti tistim, ki hočejo širiti nevero, sovraštvo in prepir v naše kraje. Take stranke so: »Samostojna Kmetijska Stranka«, ki pa ni samostojna, ampak od brezverske gospode najeta, potem pa liberalna in socialdemokratska stranka. Če pride kak tak krivi prerok v vaše kraje, kakor je tisti Roškar na Cveni, ali nek Memolja, naženite jih. Taki ljudje bi radi Vas v nesrečo zapelali. Ti so plačani zato od bogatašev, da sejejo nevero in sovraštvo med nas. Prekmurci pristopimo vsi Kmečki Zvezi. Kmečka Zveza ima v Mariboru v Cirilovi tiskarni svojo kmečko pisarno. Če želite kje shod ali kako pojasnilo, pište Kmečki Zvezi v Maribor.

OREL

Orlovska slavnost se je vršila dnes tjedem v Dobrlivasi na Koroškom. Povabljeni so bili tudi prekmurski Orli, a vabilo je prišlo prepoznano.